

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

People's Attitudes towards coup d'état :

Case study Banpraek Subdistrict Municipality

ธนวัฒน์ สิริสังข์ไชย¹ และ ชำรงศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์²

¹ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, tanavat.sirisangchai1@gmail.com

² คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต, thamrongsak.p@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา (1) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 324 คน

ผลการวิจัยพบว่าระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.25) เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติด้านเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.28) รองลงมาคือด้านการสร้างประชาธิปไตยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.25) ด้านการพัฒนาระบบราชการอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.24) และด้านการสร้างความมั่นคงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.21)

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ การศึกษาและรายได้ที่แตกต่างกัน ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ทัศนคติ, การรัฐประหาร, เทศบาลตำบลบ้านแพรง

ABSTRACT

The objectives of the research were (1) to study people's attitudes towards the coup d'état: a case study of Ban Phraek Subdistrict Municipality in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province and (2) to compare the personal factors affecting people's attitudes towards the coup d'état: a case study of Ban Phraek Subdistrict Municipality in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. This research is quantitative. The sample was 324 people.

The results revealed that the people's attitudes towards the coup d'état: a case study of Ban Phraek Subdistrict Municipality were overall the least agreeable (\bar{X} =1.25). When separated by aspects, it was found that the majority of the samples rated the economic attitude the least (\bar{X} =1.28), followed by the democracy promotion (\bar{X} =1.25), the bureaucratic development (\bar{X} =1.24), and the security development (\bar{X} =1.21).

According to the hypothesis testing, it was found that with differences in gender, age, occupation, education, and income, people's attitudes towards the coup d'état: a case study of Ban Phraek Subdistrict Municipality in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province were significantly different at the statistical level of .05.

Keywords: Attitude, Coup d'état, Banpraek Subdistrict Municipality

1. บทนำ

ระบอบประชาธิปไตยไทยเป็นระบอบที่ขาดเสถียรภาพทางการเมือง แม้ว่าระบอบนี้ได้สร้างขึ้นมาตั้งแต่การปฏิวัติ พ.ศ.2475 แต่ทหารได้เข้าแทรกแซงทางการเมืองทั้งโดยตรงและโดยอ้อมตลอดเวลา การแทรกแซงทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยโดยตรงของทหารนั้นก็ด้วยการทำรัฐประหารสำเร็จอย่างต่อเนื่องถึง 13 ครั้งใน 9 ทศวรรษ หรือเฉลี่ยมีการทำรัฐประหารทุกๆ 6 ปีครั้ง ทั้งยังมีการทำรัฐประหารไม่สำเร็จอีก 11 ครั้ง (ธีรารักษ์ คัด, เพชรเลิศอนันต์, 2561) ส่วนการแทรกแซงทางการเมืองของทหารโดยทางอ้อมนั้นมีหลายรูปแบบวิธีการ ตั้งแต่สนับสนุนให้บุคคลฝ่ายของตนเข้าดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีและจัดตั้งรัฐบาลในกำกับของฝ่ายทหาร กระทั่งการแสดงบทบาทของทหารทั้งในแบบเปิดเผยและแบบลับ ในฐานะผู้สร้างแรงกดดันทางการเมืองต่อรัฐบาลพลเมืองที่มาจาก การเลือกตั้ง ทั้งนี้เพื่อสร้างอิทธิพลผลักดันนโยบายหรือการดำเนินงานของรัฐบาลให้เป็นไปตามที่ฝ่ายกองทัพพึงประสงค์

การรัฐประหารในประเทศไทยนั้นมักเป็นการที่คณะทหารทำรัฐประหารล้มรัฐบาลพลเมืองที่มาจาก การเลือกตั้ง เช่นการรัฐประหารในช่วง 5 ทศวรรษที่ผ่านมา ได้แก่ คณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินทำรัฐประหารล้ม รัฐบาล ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ เมื่อ 6 ตุลาคม พ.ศ.2519 คณะรักษาความสงบเรียบร้อย แห่งชาติทำรัฐประหารล้มรัฐบาลของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ หัวหน้าพรรคชาติไทย เมื่อ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2534 คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขล้มรัฐบาล พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร หัวหน้าพรรคไทยรักไทย เมื่อ 19 กันยายน พ.ศ.2549 และคณะรักษาความสงบแห่งชาติล้มรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ผู้นำพรรคเพื่อไทย ในช่วงที่มีรัฐบาลรักษาการณ์ เมื่อ 22 พฤษภาคม พ.ศ.2557 นอกจากนั้นยังมีการทำ รัฐประหารรัฐบาลตนเองเพื่อแต่งตั้งให้ตนในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีกลับมาใช้อำนาจเบ็ดเสร็จมากยิ่งขึ้น ในตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีคนใหม่ เช่น การรัฐประหารของพระยามโนปกรณนิติธาดา เมื่อ 1 เมษายน พ.ศ.2476 การรัฐประหาร ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม เมื่อ 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2494 และการรัฐประหารของจอมพลถนอม กิตติขจร เมื่อ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2517 และยังมี การรัฐประหารซ้ำโดยคณะรัฐประหารชุดเดิมทำการล้มรัฐบาลชุดที่คณะทหารได้ แต่งตั้งไว้เพื่อให้หัวหน้าคณะทหารที่แท้จริงขึ้นสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เช่น คณะรัฐประหาร พ.ศ.2490 ทำ รัฐประหารซ้ำเมื่อ 6 เมษายน พ.ศ.2491 ล้มรัฐบาลนายควง อภัยวงศ์ ที่คณะรัฐประหารสนับสนุนให้เป็น นายกรัฐมนตรี เพื่อให้จอมพล ป. พิบูลสงคราม ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี การรัฐประหารเมื่อ 20 ตุลาคม พ.ศ.2501 ล้ม รัฐบาลพลเอกถนอม กิตติขจร เพื่อให้จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี และการรัฐประหารเมื่อ 20 ตุลาคม พ.ศ.2520 ล้มรัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร เพื่อให้พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี ดังนั้น การรัฐประหารของไทยจึงเห็นได้ทั้งรูปแบบที่ผู้นำทหารเข้าสู่อำนาจเป็นนายกรัฐมนตรีโดยตรงทันที เช่นกรณี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา และรูปแบบรัฐประหารด้วยการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีชั่วคราว แต่ในท้ายสุดก็หาทางขึ้นสู่ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีด้วยการรัฐประหารซ้ำ หรือด้วยการวางระบบกฎเกณฑ์และกลไกทางการเมืองเพื่อให้มีพรรค

การเมืองและการเลือกตั้ง แล้วให้พรรคการเมืองสนับสนุนหัวหน้าคณะรัฐประหารเข้าสู่ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีหรือ สืบทอดอำนาจในตำแหน่งนี้ต่อไป เช่นกรณีของพลเอกสุจินดา คราประยูร (ธำรงค์ดี เพชรเลิศอนันต์, 2562) ข้ออ้าง การรัฐประหารที่ใช้กันเสมอมา เช่น ข้ออ้างเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ ข้ออ้างเรื่องรัฐบาล นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ข้ออ้างเกี่ยวกับคอมมิวนิสต์ ข้ออ้างเรื่องคอร์ปชั่น ข้ออ้างเรื่องปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ ข้ออ้างเรื่องทหารและ กองทัพ ข้ออ้างเหล่านี้เป็นข้ออ้างที่ใช้วนเวียนในการรัฐประหารไทยตลอดมา ทว่าหลังจากที่คณะทหารยึดอำนาจ รัฐบาลได้แล้วมักจะนำเสนอนโยบายที่จะปฏิรูปประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น ด้านการสร้างประชาธิปไตย เช่น เพื่อที่จะสร้างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และจะจัดให้มีการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม การปฏิรูปด้านระบบราชการ เพื่อให้มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีระบบและกลไกตามหลักธรรมาภิบาล เป็นหน่วยบริการให้แก่ประชาชน ด้านการสร้างความมั่นคงของชาติ สร้างความสามัคคีของประชาชนใน ประเทศ สร้างความสงบให้กับประเทศชาติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งข้ออ้างการรัฐประหารและแนวนโยบายพัฒนาหรือปฏิรูปประเทศของคณะรัฐประหารก็ เพื่อสร้างการยอมรับจากประชาชน ซึ่งเป็นการสร้างความชอบธรรมทางการเมืองให้แก่คณะรัฐประหาร ด้วยปัจจัย เหล่านี้ การรัฐประหารในแต่ละครั้งมักจะได้รับการเล่าขานกล่าวว่าเป็นรัฐประหารที่ได้รับการสนับสนุนจาก ประชาชนอย่างกว้างขวาง (นันทสิทธิ์ โชคสุวัฒน์สกุล, 2554; สุรพงษ์ ผลบูรณ์, 2557)

งานวิจัยนี้มีคำถามวิจัยว่า หากมีการกล่าวกันว่า การรัฐประหารเป็นการกระทำที่ได้รับการสนับสนุนจาก ประชาชนอย่างกว้างขวางนั้น ประชาชนในสมัยปัจจุบันจะมีทัศนคติต่อการรัฐประหารเป็นไปในทิศทางเดียวกับคำ กล่าวนี้หรือไม่ ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัย “ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร” โดยใช้เทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นพื้นที่ในการศึกษา ด้วยปัจจัยที่น่าสนใจด้านประชากรเทศบาลนี้มีจำนวนไม่มาก ทั้ง ประชากรยังมีอาชีพด้านเกษตรจำนวนมาก ผสมกับการเป็นชุมชนเมืองขนาดเล็กที่มีประชากรอาชีพค้าขายธุรกิจ การค้ารับจ้างและด้านราชการรัฐวิสาหกิจอีกด้วย ซึ่งลักษณะของประชากรนี้น่าจะสามารถเป็นภาพสะท้อนทัศนคติของ ประชาชนไทยจำนวนมากในสมัยปัจจุบันที่อยู่ในกลุ่มทางสังคมเศรษฐกิจระดับเดียวกันได้ด้วยในระดับหนึ่ง

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. การดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้วิจัยจะมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 วิธีการศึกษา

3.1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.1.2 สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัยแบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งออกเป็น 1.ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ 2.ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร

3.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 กลุ่มประชากร คือ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพรง จำนวน 1,692 คน (เทศบาลตำบลบ้านแพรง, 2564)

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane โดยคำนวณจากประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพรง อำเภอบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1692 คนจากนั้นจึงนำกลุ่มประชากรมาคำนวณตามขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane 95% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n=ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N =ขนาดของประชากร

e =ความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

จึงได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 324 คน เป็นจำนวนข้อมูลเพื่อจะทำให้กลุ่มประชากรศึกษามีความเที่ยงตรงต่อการวิจัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 324 คน

3.3 เครื่องมือในการใช้รวบรวมข้อมูล

ในการศึกษครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับการศึกษาค้นคว้าเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ เครื่องมือแบบสอบถาม โดยการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีการดังนี้

3.3.1 ศึกษาจากข้อมูลแนวคิดทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลในส่วนดังกล่าวมาสร้างแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นแบบเลือกตอบ (Check List) เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ การศึกษาและรายได้

แบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นมาตรวัดแบบให้คะแนน (Rating scale) เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีลักษณะเป็นข้อความแบบประมาณค่า น้อยที่สุด, น้อย, ปานกลาง, มาก และมากที่สุด โดยผู้ศึกษาให้คะแนน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การแปลผลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจากระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ คือ

ค่าเฉลี่ยคะแนน	ความหมาย
ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด

3.4 การทดสอบเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถามผู้วิจัยได้ศึกษาและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย ในการสร้างแบบสอบถามให้ถูกต้องตามแนวทาง เรื่อง ทักษะคิดของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองในพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแพรง อำเภอบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 324 ชุด และทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามและนำมาวิเคราะห์ต่อไป

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)

3.6.2 อธิบายระดับทักษะคิดของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) คือค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D.

3.6.3 ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) คือ One – Way Anova (F-Test), ในการวิเคราะห์ความแตกต่างด้านลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ (ต่อเดือน) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ทักษะคิดของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างของประชาชนในการวิจัย 324 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกได้ ดังนี้

เพศ : เพศหญิง 195 คน คิดเป็นร้อยละ 60.2 รองลงมาคือเพศชาย 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.0 และเพศทางเลือก 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8

อายุ : อายุ 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.9 รองลงมาคือ 18-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.3 และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.2 และ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.7 และ 61 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.9

การศึกษา : ระดับการศึกษาประถมศึกษา 138 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมาคือปริญญาตรีขึ้นไป 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 มัธยมศึกษาตอนปลาย 27 คน หรือเทียบเท่า (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 8.3 มัธยมศึกษาตอนต้น 18

คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 อนุปริญญา หรือเทียบเท่า 14 คน (ปวส.) คิดเป็นร้อยละ 4.3 และอื่นๆ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

อาชีพ : เกษตรกร 150 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา คือ รับจ้างทั่วไป 55 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และนักศึกษา 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 และพนักงานเอกชน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3 และธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และพนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 และไม่มีอาชีพ 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 และอื่นๆ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

รายได้ : กลุ่มตัวอย่างประชากรผู้มีรายได้ 5001-10,000 บาท 92 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 รองลงมา คือ ต่ำกว่า 5,000 บาท กับ 10,000 - 15,000 บาท 91 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 และ 10,001 - 15,000 บาท 46 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 และ 20,001 บาทขึ้นไป 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรก

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองตำบลบ้านแพรก รวมทุกด้าน

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ด้านการสร้างประชาธิปไตย	1.25	0.35	น้อยที่สุด
ด้านการพัฒนาระบบราชการ	1.24	0.37	น้อยที่สุด
ด้านการสร้างความมั่นคง	1.21	0.35	น้อยที่สุด
ด้านเศรษฐกิจ	1.28	0.42	น้อยที่สุด
รวม	1.25	0.37	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพรก มีระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรก ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.25) เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติด้านเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.28) รองลงมาคือด้านการสร้างประชาธิปไตยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.25) ด้านการพัฒนาระบบราชการอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.24) และด้านการสร้างความมั่นคงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.21) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองตำบลบ้านแพรก ด้านการสร้างประชาธิปไตย

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
การสร้างประชาธิปไตย	1.11	0.33	น้อยที่สุด
การรัฐประหารเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย	1.27	0.45	น้อยที่สุด

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร ด้านการสร้างประชาธิปไตย	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
ถาวรบนหลักการประชาธิปไตย			
การรัฐประหารเป็นการเสริมสร้างพรรคการเมืองให้มีความเข้มแข็ง มีเสถียรภาพ	1.33	0.50	น้อยที่สุด
การรัฐประหารเป็นการสร้างระบบเลือกตั้งให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม	1.29	0.50	น้อยที่สุด
การรัฐประหารทำให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพมากขึ้น	1.25	0.45	น้อยที่สุด
รวม	1.25	0.45	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพรง มีระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองตำบลบ้านแพรง ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.25) เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติการทำการรัฐประหารเป็นการเสริมสร้างพรรคการเมืองให้มีความเข้มแข็ง มีเสถียรภาพ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.33) รองลงมาคือการทำการรัฐประหารเป็นการสร้างระบบเลือกตั้งให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.29) และการทำการรัฐประหารเป็นการสร้างรัฐธรรมนูญฉบับถาวรบนหลักการประชาธิปไตย อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.27) และการทำการรัฐประหารทำให้ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.25) และการทำการรัฐประหารเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.11) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองตำบลบ้านแพรง ด้านการพัฒนาระบบราชการ

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร ด้านการพัฒนาระบบราชการ	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
การรัฐประหารทำให้ระบบราชการมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	1.23	0.46	น้อยที่สุด
การรัฐประหารทำให้ระบบราชการมีการบูรณาการเพื่อบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ	1.21	0.45	น้อยที่สุด
การรัฐประหารทำให้การทุจริตคอร์รัปชันของระบบราชการลดน้อยลง	1.29	0.48	น้อยที่สุด
รวม	1.24	0.46	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพรง มีระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบล ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด (\bar{X} =1.24) เมื่อแยก

เป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติด้านการทำรัฐประหารทำให้การทุจริตคอร์ปชั่นของระบบราชการลดน้อยลง อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.29$) รองลงมาคือการทำรัฐประหารทำให้ระบบราชการมีประสิทธิภาพมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.23$) และการทำรัฐประหารทำให้ระบบราชการมีการบูรณาการเพื่อบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.21$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง ด้านการสร้างความมั่นคง

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร ด้านการ สร้างความมั่นคง	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
การรัฐประหารทำให้กระบวนการยุติธรรมดีขึ้น	1.27	0.49	น้อยที่สุด
การรัฐประหารทำให้เกิดความโปร่งใสซื่อสัตย์ ในสังคมไทยมากขึ้น	1.16	0.42	น้อยที่สุด
การรัฐประหารทำให้ประชาชนทำให้ประเทศไทย มีสันติสุขที่ยั่งยืน	1.22	0.45	น้อยที่สุด
รวม	1.22	0.45	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพรง มีระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.22$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติการทำรัฐประหารทำให้กระบวนการยุติธรรมดีขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.27$) รองลงมาคือการทำรัฐประหารทำให้ประชาชนทำให้ประเทศไทยมีสันติสุขที่ยั่งยืน อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.22$) และการทำรัฐประหารทำให้เกิดความโปร่งใสซื่อสัตย์ในสังคมไทยมากขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.16$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง ด้านเศรษฐกิจ

ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร ด้าน เศรษฐกิจ	ระดับทัศนคติ		
	\bar{X}	S.D.	ผลลัพธ์
การทำรัฐประหารทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีขึ้น	1.29	0.48	น้อยที่สุด
การทำรัฐประหารทำให้ระบบสาธารณสุข พื้นฐานดีขึ้น (ถนน, น้ำ, ไฟฟ้า, ขนส่งมวลชน)	1.27	0.48	น้อยที่สุด
รวม	1.28	0.48	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพรง มีระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.28$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติการทำรัฐประหารทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดีขึ้น อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.29$) รองลงมาคือการทำรัฐประหารทำให้ระบบสาธารณสุขโลกขึ้นพื้นฐานดีขึ้น (ถนน, น้ำ, ไฟฟ้า, ขนส่งมวลชน) อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.27$) ตามลำดับ

4.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ (ต่อเดือน)

ผลสรุปแต่ละด้านมีดังนี้

4.3.1 ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่แตกต่างกัน ในด้านการสร้างประชาธิปไตย ด้านการสร้างความมั่นคง และด้านเศรษฐกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.3.2 ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกัน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลปรากฏดังนี้

- ประชาชนที่มีอายุ 18-30 ปี มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี, ประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี, ประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี และประชาชนที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป
- ประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี, ประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี และประชาชนที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป
- ประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี
- ประชาชนที่มีอายุ 51-60 ปี มีระดับทัศนคติแตกต่างจากประชาชนที่มีอายุ 61 ปี ขึ้นไป

4.3.3 ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกัน โดยในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลปรากฏดังนี้

- ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช., ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส., ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอื่น ๆ
- ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช., ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส., ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอื่น ๆ
- ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช. มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

- ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส. มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป

4.3.4 ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกัน โดยในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลปรากฏดังนี้

- ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีอาชีพเป็นนักศึกษา, ประชาชนที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐ/รัฐวิสาหกิจ, ประชาชนที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน และประชาชนที่ไม่มีอาชีพ

- ประชาชนที่มีอาชีพเป็นนักศึกษา มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย, ประชาชนที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐ/รัฐวิสาหกิจ, ประชาชนที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน และประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร

- ประชาชนที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย นักศึกษา มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐ/รัฐวิสาหกิจ, ประชาชนที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน และประชาชนที่ไม่มีอาชีพ

- ประชาชนที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐ/รัฐวิสาหกิจ มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร

- ประชาชนที่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร

- ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่ไม่มีอาชีพ

4.3.5 ประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแตกต่างกัน โดยในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลปรากฏดังนี้

- ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท, ประชาชนที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้ 20,001 บาท ขึ้นไป

- ประชาชนที่มีรายได้ 5,001-10,000 บาท มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท, ประชาชนที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้ 20,001 บาท ขึ้นไป

- ประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท มีระดับทัศนคติต่อการรัฐประหารแตกต่างจากประชาชนที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้ 20,001 บาท ขึ้นไป

5. การอภิปรายผล

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแพรง มีระดับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง ในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.25$) เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติด้านเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.28$) รองลงมาคือด้านการสร้างประชาธิปไตยอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.25$) ด้านการพัฒนากระบวนการอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.24$) และด้านการสร้างความมั่นคงอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}=1.21$) จากแบบสอบถามพบว่าการทำรัฐประหารไม่เป็นการสร้างรัฐธรรมนูญฉบับถาวรบนหลักประชาธิปไตย ทำให้พรรคการเมืองขาดเสถียรภาพ ไม่ทำให้การเลือกตั้งมีความบริสุทธิ์ยุติธรรม ประชาชนไม่มีสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก ระบบราชการขาดประสิทธิภาพ ขาดความเชื่อมั่นจากประชาชน อันเนื่องมาจากการคอร์ปชั่น และการรัฐประหารยังทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ เนื่องจากการบริหารงานที่ไม่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลที่มาจากกรรัฐประหาร

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เจตรินทร์ เชยประเสริฐ (2562) ศึกษา เรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองปราจีนบุรี คือ การรัฐประหารเป็นการบ่อนทำลายประชาธิปไตย ทำลายความสันติสุข ไม่ก่อให้เกิดความปรองดองสามัคคีในสังคมไทย และทำให้ประชาชนรู้สึกที่รัฐบาลไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารเศรษฐกิจ

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

งานวิจัยที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านแพรง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีมาก่อนหน้านี้ มีแนวโน้มไปในทางที่เห็นด้วย น้อย และน้อยที่สุด ต่อการรัฐประหาร อันเนื่องมาจากผลงานการบริหารและการแก้ไขปัญหาของคณะรัฐประหาร สืบทอดมาจนเป็นรัฐบาลพลเรือนในปัจจุบันนั้น ไม่สามารถแก้ไขปัญหาทางการเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจของประเทศได้เลย

การที่ทัศนคติของประชาชนในงานวิจัยนี้มีผลระดับน้อยที่สุดในทุกด้าน แตกต่างจากงานวิจัยของ เจตรินทร์ เชยประเสริฐ ที่มีผลในระดับน้อย ความเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่มีระดับลดลงนี้ อาจเป็นเพราะ ประการแรก ระยะเวลาในการวิจัยที่ห่างกันถึง 2 ปี ทำให้บริบททางการเมืองที่เปลี่ยนไปส่งผลกระทบต่อทัศนคติของประชาชนที่มีผลต่อการรัฐประหารตามไปด้วย ถึงแม้ในปัจจุบัน รัฐบาลของพลเอกประยุทธ์จะมาจากกาเลือกตั้งก็ตาม แต่ก็ยังเป็นรัฐบาลที่สืบทอดอำนาจจากการรัฐประหาร โดยการมีสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากกาแต่งตั้งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่มีอำนาจในการลงคะแนนเลือกนายกรัฐมนตรีในที่ประชุมรัฐสภาได้ ประการที่สอง ด้วยปัจจุบันที่สื่อโซเชียลมีเดียได้กระจายไปในทุกพื้นที่ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข่าวสาร และสามารถเลือกรับข่าวสารด้วยตนเองได้อย่างมากมาย ทำให้ประชาชนสามารถเรียนรู้ รับรู้ ได้ถึงข้อดีข้อเสียของการรัฐประหาร ได้ด้วยตนเอง ประการที่สาม ด้วยสถานการณ์ในปัจจุบันการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 ทำให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากการบริหารงาน และแก้ไขปัญหาที่ผิดพลาดของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ ผลการวิจัยจึงสะท้อนออกมาได้

อย่างชัดเจนว่าประชาชนเห็นว่าการรัฐประหารไม่ได้ทำให้เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และระบบราชการนั้นดีขึ้นได้แต่ประการใด

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหารในขอบข่ายทั้งประเทศไทย ที่ออกแบบให้มีการเปรียบเทียบเป็นรายภาค และเปรียบเทียบระหว่างประชาชนในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล เพราะจากการศึกษาในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลที่ได้ผลลัพธ์ทัศนคติประชาชนต่อการรัฐประหารที่เห็นด้วยในระดับน้อย และน้อยมากตามลำดับนั้น หากศึกษาในขอบข่ายทั้งประเทศไทย จะยังมีผลไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ ซึ่งจะช่วยให้เรานำไปใช้เป็นชุดความรู้ในการที่จะส่งเสริมการสร้างสังคมประชาธิปไตยที่ดียิ่งขึ้นต่อไปของไทย

เอกสารอ้างอิง

เจตริน เขยประเสริฐ. (2562). *ทัศนคติของประชาชนต่อการรัฐประหาร พ.ศ.2557 : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองปราจีนบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรังสิต).

ที่ทำการปกครองอำเภอบ้านแพรก. (2563). *ข้อมูลประชากรเทศบาลตำบลบ้านแพรก*. สืบค้นจาก

<https://www.banpraek.go.th/condition.php>

เทศบาลตำบลบ้านแพรก. (2564). *ข้อมูลประชากรเทศบาลตำบลบ้านแพรก*. สืบค้นจาก

<https://www.banpraek.go.th/condition.php>

ธีรศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์. (2561). “ข้ออ้าง” การปฏิวัติ-รัฐประหารในการเมืองไทยสมัยใหม่. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.

ธีรศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์. (2562). *การเมืองไทยสมัยใหม่*. ปทุมธานี : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.

นันทสิทธิ์ โชคสุวัฒน์สกุล. (2554). *ข้ออ้างการทำรัฐประหาร : กรณีศึกษา 19 กันยายน 2549* (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).

พจนานุกรมศัพท์รัฐศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. (2556). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

แพรวภัทร ยอดแก้ว. (2552). *ทัศนคติหรือเจตคติ (Attitude)*. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/280647>

สุรชาติ บำรุงสุข. (2551). *ไตรสรณคมน์ ทหาร รัฐประหาร และการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: สถาบันปริทัศน์-พนมยงค์.

สุรพงษ์ ผลบุญ. (2557). *เปรียบเทียบข้ออ้างการทำรัฐประหาร 3 ครั้ง: 23 กุมภาพันธ์ 2534, 19 กันยายน 2549, 22 พฤษภาคม 2557* (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).